

М и д т а т ъ.

Не плачи, мое сърце, не разваляй си очиците.
(Иска да я прегърне).

С т о я н к а (уплашено).

Остави ма, ако си човѣкъ, ако не си звѣрь.

М и д т а т ъ.

Ти се като вѣлкѣ гледашъ! Не гледай ма така сърдито; не плачи предъ мене. Забрави ти и баща, и майка, — ти си вече моя. Или ти имашъ нѣкой гяуринъ любовникъ?

С т о я н к а.

Имамъ зеръ.

М и д т а т ъ.

Забрави и него.

С т о я н к а.

Нѣма да го заборава, дорде сѣмъ жива.

М и д т а т ъ.

Като та погледа човѣкъ, то трѣба да си помисли, че си ангелъ; а като та разгледа по-внимателно, то не знае и какво да мисли за тебе! Ти ма така гледашъ, чегато си намислила да ма заколишъ. Съ грозенъ погледъ ма гледашъ; а що ти е на душата, това азъ не знаа.

С т о я н к а.

Друго-яче азъ не мога да гледамъ. Окото не може да гледа весело на това, щото е гнуснаво; а да гледа печално на онова, щото е добро. И животните са гнусать и бѣгатъ отъ безобразното, а азъ сѣмъ човѣкъ.